

SŁOWO NA MARZEC

Tułacz to czy pielgrzym?

Życie człowieka to droga. Zmieniają się widoki, okoliczności, potrzeba wysiłku żeby iść i dobrze jest mieć kogoś obok siebie, aby trud mijał szybciej lub był łatwiejszy do zniesienia. Nie każdy jednak równo męczy się w drodze. Możemy na niej być pielgrzymami lub tułaczami. Różnica polega na tym, że pielgrzym zna cel swojej drogi, co daje mu siły do poświęceń. Tułacz stawia kolejne kroki podejmując wysiłek, który przynosi tylko udręczenie. Mając świadomość, w jakim celu idę droga może stawać się naszym rozwojem i błogosławieństwem.

W małżeństwie to, co między innymi sprawia że idziemy razem a nie obok siebie to modlitwa małżeńska, która nie tylko zbliża małżonków, (ponieważ to bardzo osobiste modlić się z kimś na głos), ale też przypomina jasno o wybranym podczas sakramentu małżeństwa celu drogi, jakim jest wzajemne uświęcenie. Jest świadomością, że w trudach życia nie jesteśmy skazani tylko na siebie, ale jest w nas obecność samego Boga, który od momentu naszego ślubu, czyli wypowiedzenia zobowiązań przysięgi małżeńskiej w zamian daje swoje błogosławieństwo na wspólną drogę. Pozwala ona odkrywać szerzej to, co przy tej drodze się znajduje, kiedy patrzymy dwoma parami oczu razem. Współmałżonek może być tym, który wskaże niezauważony, ale zachwycający element, który samemu byśmy ominęli pozbawiając się chwili radosnego uniesienia albo nawet ochroni przez wskazanie zagrożenia, którego nie udało nam się samemu wypatrzyć. Modlitwa małżeńska staje się więc kolejną z szans, aby nasza droga stawała się coraz łatwiejsza i abyśmy bez przeszkód i

niepotrzebnych przystanków dążyli do naszego celu we wzajemnym spełnieniu i radości z tego, że możemy tę drogę przebyć razem.

Czas wielkiego postu, który niebawem rozpoczniemy jest też okazją, aby w pracy nad duchowością małżeńską zadbać szczególnie o temat wspólnej modlitwy. Tak, aby nie pomijać jednego z najważniejszych sposobów rozwoju wzajemnej relacji.

Tułaczem czy pielgrzymem jesteś?

Ksiądz Marek

ŚWIADECTWO

MODLITWA MAŁŻEŃSKA – MIEJSCE SPOTKANIA BOGA I SIEBIE NAWZAJEM

Jesteśmy małżeństwem od 53 lat. Mamy dwie, już bardzo dorosłe córki, Magdę i Misię. Nasza wspólna droga nie zawsze była łatwa i jak każde małżeństwo, przechodziliśmy przez wzloty i upadki, momenty radości i smutku. Szczególnie, że pierwsze lata związku, wprowadzie sakramentalnego, przeżyliśmy bez żywej obecności Boga. On był wprawdzie w naszym Domu, bo wyszedł razem z nami z kościoła, ale my nie zaprosiliśmy Go do naszego małżeńskiego i rodzinnego życia. Uważaliśmy wtedy, młodzi, odważni i pyszni, że damy sobie radę bez Niego. Ale przez ten cały czas Pan Bóg pamiętał o nas. Kiedy teraz wspominamy te lata przeżyte bez Niego (bez Jego żywej obecności), to bardzo wyraźnie widzimy, jak w tych doświadczeniach, które nas wtedy spoty-

kały, On był obecny i czuwał nad nami. Kiedy na delikatne metody „odnalezienia” nas nie odpowiadaliśmy, „zmuszony” był uciec się do bardziej stanowczych kroków.

Po 30 latach małżeństwa, kiedy córki były już jedną nogą za domem, a my zaczęliśmy wchodzić w „drugi początek”, bo widmo opuszczonego gniazda stawało się coraz bardziej realne, Pan Bóg postanowił nas odnaleźć w sposób bardziej stanowczy. Nie chcemy tutaj dotykać szczegółów tego wydarzenia, poprzestańmy na tym, że było to, jak je teraz nazywamy, doświadczenie upokorzenia.

Byliśmy jak ten pobity przez zbójców wędrowiec, schodzący z Jerozolimy do Jerycha w przypowieści o Dobrym Samarytaninie. Jezus pochylił się nad nami, pobitymi i pogubionymi, i działając przez ludzi, zawiózł nas do gospody. Tą gospodą okazała się wspólnota Domowego Kościoła. Tam znaleźliśmy lekarstwa na nasze rany, które zaaplikowano nam, a my je zastosowaliśmy. Ale cóż, jak każde lekarstwo, wymagało wytrwałego, systematycznego stosowania, cierpliwego czekania na poprawę naszych małżeńskich relacji, które w tamtym czasie praktycznie przestały istnieć.

Modlitwa małżeńska, jedno ze zobowiązań DK, stała się dla nas ratunkiem, miejscem spotkania i „odgruzowywania” naszego związku. Proces ten wspominamy jako czas „płaczu i oczyszczania”. To był długi proces, bolesny, raniący, bardzo trudny, wymagający pokory, cierpliwości, wzajemnego szacunku, a przede wszystkim miłości. Takie oczyszczenie, stanięcie w prawdzie o sobie i o współmałżonku, było i nadal jest możliwe jedynie w głośnej, wspólnej naszej modlitwie małżonków. Modlitwie, która była i nadal jest naszym spotkaniem z Jezusem Chrystusem. Zaproszonym, by nas uzdalniał do przemiany i odnowy naszych relacji, do budowania więzi. Bez tej trze-

kiej miłości - miłości Boga, która była między nami gdy się modliliśmy, nic byśmy nie naprawili w naszych pogruchotanych relacjach, nieistniejącej więzi. Świadomość Jego obecności podczas modlitwy małżeńskiej, uwalniała nas stopniowo (bo to jest powolny proces) od wzajemnych żali, pretensji, niespełnionych oczekiwań, lęków i obaw, zawstydzania się wzajemnego. Napełniała i napełnia nas odwagą w oglądaniu i analizowaniu naszych relacji małżeńskich i relacji z Bogiem. Tych minionych, bez Jezusa, i tych obecnych.

Modlitwa małżeńska stała się dla nas miejscem spotkania – nie tylko z Bogiem, ale także ze sobą. Nauczyliśmy się słuchać siebie nawzajem i Boga.

Domowy Kościół i proponowane w nim narzędzia do budowania relacji małżeńskich i relacji z Bogiem, zwane zobowiązaniami, pomogły nam zrozumieć, jak ważne jest to budowanie i pielęgnowanie ich. Cierpliwe i wytrwałe praktykowanie tych zobowiązań, pozwoliło nam na nowo zbudować nasze małżeństwo. W ten sposób, jakby niepostrzeżenie, weszliśmy na drogę charyzmatu Domowego Kościoła, czyli duchowości małżeńskiej. A duchowość małżeńska to nic innego jak akceptacja siebie nawzajem, naszej codzienności tu i teraz, wspólne poszukiwanie w niej głębi duchowej, prowadzącej nas razem do świętości, do zbawienia. W odkryciu istoty duchowości małżeńskiej właśnie nam szczególnie pomogła modlitwa małżeńska. Aczkolwiek, biorąc pod uwagę naszą pozycję startową, to i dialog małżeński był dla nas kołem ratunkowym. Zatem właściwie wszystkie zobowiązania były dla nas swoistym ratunkiem.

Na obecnym etapie w rozwoju naszej duchowości małżeńskiej realizację zobowiązań wspomaga codzienna adoracja i Eucharystia. Pomagają nam służyć sobie nawzajem z

miłością, „spalać” się dla współmałżonka, być jego „protezą” duchową, ale jak potrzeba to i fizyczną.

Po 23 latach bycia w DK nauczyliśmy się nowych sposobów słuchania siebie, wzajemnego odnoszenia się, wyrażania miłości, posługiwania się językiem serca, autentycznego zaangażowania się w życie małżeńskie (i rodzinne naszych dorosłych córek, o wiarę których nieustannie walczymy przed Bogiem). To życie w duchu radości, szczęścia, zadowolenia oraz otwartości na innych (pilotujemy powstające kręgi od Gdańska po Gdynię).

Patrząc na nasze małżeńskie życie, po tych 53 latach, widzimy jak Bóg zaproszony do naszego małżeństwa i do każdego małżeństwa, ożywia je, odświeża, odmładza duchowo. Pomaga budować coraz lepsze relacje i trwalsze więzi. Pociesza i uzdalnia do wzajemnego i cierpliwego wsłuchiwanie się w siebie. I co jest chyba najważniejsze – uzdalnia nas do przebaczenia sobie, i to 77 razy.

Tak jak nam przebaczył 30 lat bez Niego i podarował nam nową miłość, już z Nim. Miłość małżeńską, która stara się być obrazem Bożej miłości.

Chwała Panu.

Gosia i Marek

DROGA KRZYŻOWA KWC

Niebawem rozpoczyna się okres Wielkiego Postu, czas pokuty, nawrócenia i osobistej przemiany. Dlatego już dziś zapraszamy Ciebie, Siostrę i Bracie, zapraszamy młodzież oazową, zapraszamy szczególnie tych, którzy podejmują dzieło Krucjaty Wyzwolenia Człowieka, ale też wszystkich Was, którzy pragniecie

uczestniczyć w Drodze Krzyżowej Krucjaty Wyzwolenia Człowieka na Kalwarii Wejherowskiej.

ZAPRASZAMY!!!

DUCHOWA ADOPCJA

25 marca, w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, obchodzimy Dzień Świętości Życia. Z tej okazji chcielibyśmy zachęcić Was do włączenia się w Duchową Adopcję Dziecka Poczętego.

Podejmując się tego dzieła, zobowiązujemy się do odmówienia przez 9 miesięcy dziesiątki różańca oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka zagrożonego aborcją. Naszą modlitwą otaczamy Maluszkę przez cały okres, gdy rośnie pod sercem swojej mamy.

Diakonia Życia

FORMACJA – REKOLEKCJE 2024/2025

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Modlitwy**
„Nadzieja zawieść nie może”

Termin: 21.03 - 23.03.2025

Miejsce: Dębki

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Sesja o Pilotowaniu Kręgów**

Termin: 29.04 - 04.05.2025

Miejsce: Dębki

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową
(lista rezerwowa)

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia I stopnia**

Termin: 27.06 - 13.07.2025

Miejsce: Kluczbork

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia I stopnia**

Termin: 29.06 - 15.07.2025

Miejsce: Smolany

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **ORAR I**

Termin: 13.07-17.07.2025

Miejsce: Kluczbork

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia I stopnia**

Termin: 18.07 - 02.08.2025

Miejsce: Kniewo

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia II stopnia**

Termin: 18.07- 03.08.2025

Miejsce: Pyzówka

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia II stopnia**

Termin: 08.08- 24.08.2025

Miejsce: Koniaków

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Radość Zobowiązań**

Termin: 04.08- 12.08.2025

Miejsce: Bańska Wyzna

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową
(lista rezerwowa)

Rodzaj rekolekcji: **ORAR II**

Termin: 13.08- 17.08.2025

Miejsce: Bańska Wyzna

Zgłoszenia: poprzez stronę internetową

Rodzaj rekolekcji: **Rekolekcje tematyczne**

„Nasza jedność z Jednego Serca”

rekolekcje budujące więź małżeńską dla rodzin
dorosłych dzieci

(rekolekcje bez udziału dzieci)

Termin: 12.07- 18.07.2025

Miejsce: Pyzówka

Zgłoszenia: wkrótce

Rodzaj rekolekcji: **Oaza Nowego Życia III stopnia**
dla młodzieży, dorosłych oraz małżeństw
DK

Termin: 16.08 - 1.09.2025

Miejsce: Gdańsk

Zgłoszenia: rekolekcje.sychem@gmail.com

www.sychem.franciszkanie.pl

SPOTKANIA DIAKONII

Dzień Wspólnoty Diakonii Diecezjalnych

- 29 marca (sobota) – Bydgoszcz

Diakonia Muzyczna,

15 marca (sobota) w godzinach 11:00 – 16:00

Parafia pw. Chrystusa Króla, Gdynia – Mały

Kack

Następna Msza Św. DK

w poniedziałek 7 kwietnia godz. 19.00.

Posługuje rejon 1.

Odpowiedzialni za treść:

ks. Marek Górzyński – Moderator Diecezjalny DK

Anna i Jarosław Soleccy – Para Diecezjalna DK

Nakład 50 egz. do użytku wewnętrznego